

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11933/2024
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Милојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Томислав Благојевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1386/23 од 03.11.2023. године, на седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1386/23 од 03.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1386/23 од 03.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 544/20 од 29.07.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужили плати 2.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од 01.09.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка од 123.100,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 1386/23 од 03.11.2023. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 544/20 од 29.07.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23), у даљем тексту: ЗПП, посебна ревизија се може изјавити

због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду материјалне штете на име неквалитетно изведених радова на непокретности тужиле којом је утврђено да је тужбени захтев основан применом одредбе члана 600. и 619. Закона о облигационим односима. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.09.2020. године. Вредност предмета спора је 300.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**